

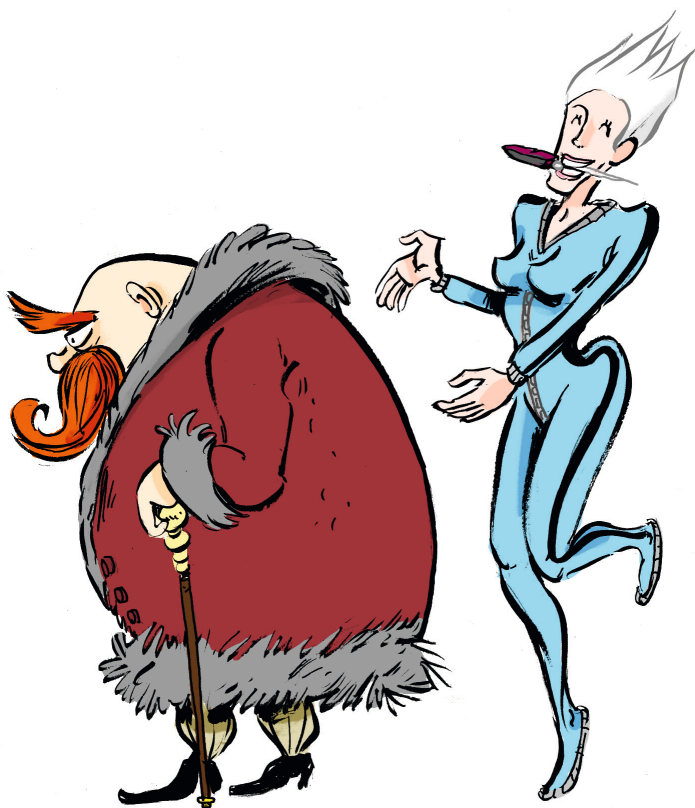
Cuprins

Un musafir misterios	11
Misiunea	17
Tinnie vrea să participe	33
O armă neobișnuită	38
Decolăm!	41
În junglă	51
Păianjenul uriaș	54
O siluetă în noapte	63
Pe râul învolburat	78
Fiii soarelui	90
Căutarea urmelor	99
Gaura de șarpe	110
O idee explozivă	124
Un caz nu vine niciodată singur	132

În afară de Tinnie, nici că-și putea închipui un prieten mai grozav. În aceeași clipă, ușa batantă se deschise și Paula Pain își făcu apariția. Tânăra aceasta era o bucătăreasă genială și, totodată, o la fel de bună aruncătoare de cuțite.

— Dr. Dark, a sosit musafirul dumneavoastră, spuse ea.

— Minunat, conduceți-l, vă rog, înăuntru! o rugă detectivul.

Paula Pain încuviință din cap și dispăru doar ca să reapară după câteva secunde cu un domn mai în vârstă. Bărbatul cu mustață impozantă se gătise și el de zile mari.

Dr. Dark se ridică de pe scaun.

— Domnule Canterbury! exclamă el dând mâna cu musafirul. Vă rog să luați loc.

— Cu mare plăcere, replică bărbatul și se uită de jur împrejur. Cu cine am plăcerea în seara aceasta?

Canterbury îi cercetă îndelung pe gemeni atunci când Dr. Dark făcu prezentările. Privirea i se opri apoi asupra lui Rob.

— Ah, dumneavoastră cinați deja...

La rândul lui, Leandro trase cu coada ochiului la asistentul tatălui său. Aproape că îi venea să țipe la el. Uriașul robot tocmai încerca – fără succes – să ascundă punga cu ursuleți de gumă sub masă.

— Ăăă... eu... cum să spun... nu prea mă pot abține de la chestiile astea, se bâlbâi Rob.

Canterbury zâmbi cam chinuit.

— Dacă nu mă iei cu tine, nu mai iei nimic cu tine! strigă el încăpățânat.

Zdrang! Un papuc zbură spre demodatul Flipper.

— Tinnie, calmează-te! îl imploră Leandro și căută ajutor, din priviri, la sora lui.

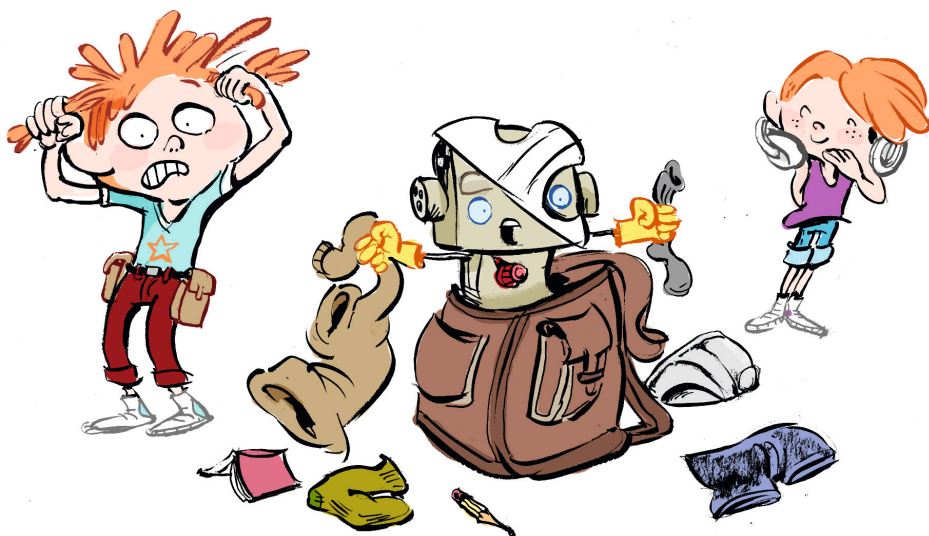
— Niciodată, în veci! urlă prietenul lui supărat. Eu vin – altfel fac și mai urât!

Luna prinse cel de-al doilea papuc, care se îndrepta vertiginos spre ea, și se așează lângă robot.

— Stai! la o mică pauză!

Tinnie se uită neîncrezător la față.

— Ce pui la cale? Eu nu mă răzgândesc, astăzi sunt un Tinnie rău de tot! Prost crescut și supărat

foc! De vină este doar Leandro, pentru că nu vrea să mă ia cu el!

— Asta am înțeles deja, spuse Luna liniștită. Dar ești absolut sigur că vrei în pădurea tropicală? Acolo există, mai mult ca sigur, șerpi foarte veni-
noși și păianjeni mari cât o farfurie!

Ochii lui Tinnie începură să strălucească.

— Asa mari? *Cool!* Atunci o să joc frisbee cu toți păianjenii! Si cu serpii mă bat!

Roboțelul sări entuziast pe birou și puse mâna pe sabia: rigla lui Leandro. Făcu apoi o serie de mișcări prin aer, în ceea ce părea o impresionantă luptă imaginară.

— Ce să fac? întrebă descumpănit Leandro.

— Foarte simplu: îl iei cu tine, replică Luna ridicând din umeri.

Fratele ei clătină din cap.

— L-aș lua cu drag. Dar știi că tata nu e de acord. El crede că Tinnie nu este încă finisat din punct de vedere tehnic, are prea multe hibe și face prea multe prostii.

Luna chicoti când observă că Tinnie își pierduse din nou mâna dreaptă.

— Acum, are și tata un pic de dreptate.

Tinnie căzu grămadă pe birou, epuizat și frustrat.

— Brațul meu, sabia mea!

— Ia-l cu tine, repetă Luna.

— Cum? oftă Leandro.

Sora lui îi zâmbi încurajator.

— Ascunde-l pur și simplu în bagajul tău.

— Și ce se va întâmpla când Tinnie își va face apariția în Peru? întrebă Leandro. Lui tata n-o să i se pară prea amuzant.

— N-o să i se pară amuzant nici dacă Tinnie va întoarce castelul cu susul în jos fiindcă l-am lăsat acasă, cumpăni Luna.

Leandro se gândi o clipă. Țsta chiar că era un argument tare!

— La asta nu m-aș fi gândit singur, recunoscu rânjind și se întoarse spre prietenul său: Îți înșurubez din nou mâna, Tinnie. Și apoi...

— Tu vrei doar să mă aburești, spuse Tinnie cu un fornăit. Dar n-o să-ți meargă!